

JUDr. ROBERT PELIKÁN, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 20. 4. 2017
Čj. MSP-591/2016-OJD-SPZ/2
Počet listů: 3
Přílohy: 1

**Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno**

Obviněná M.P. – stížnost pro porušení zákona

Přílohy: tr. spis Okresního soudu ve Strakonících sp. zn. 3 Nt 1/2016

Podle § 266 odst. 1 tr. ř. podávám ve prospěch i v neprospěch obviněné M. P.,

stížnost pro porušení zákona

proti usnesení Okresního soudu ve Strakonících ze dne 10. 6. 2016, sp. zn. 3 Nt 1/2016, kterým bylo podle § 329 odst. 1 zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních (dále jen „ZMJS“) rozhodnuto o uznání rozhodnutí – trestního příkazu Okresního soudu Zvolen ze dne 23. 7. 2013, sp. zn. 5T/57/2013, který nabyl právní moci 12. 8. 2013, jímž byl obviněná M.P. (dále jen „obviněná“) za trestný čin (přečin) krádeže podle § 212 odst. 2 písm. f) zákona č. 300/2005 Z. z., trestný zákon (dále jen „tr. zákon SR“) a sbíhající se trestnou činností z trestního příkazu Okresního soudu Zvolen ze dne 9. 4. 2013, sp. zn. 4T/61/2013, uložen souhrnný trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin, kdy takto uznané rozhodnutí má být vykonáno podle § 330 odst. 1 písm. a) ZMJS per analogiam za podmínek podle § 45a odst. 3 zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona (dále jen „tr. zák.“), s případnou přeměnou trestu obecně prospěšných prací nebo jeho zbytku v trest odnětí svobody podle § 45a odst. 4 tr. zák., tj. tak, že každé i dvě započaté hodiny nevykonaného trestu obecně prospěšných prací se počítají za jeden den odnětí svobody.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 22. 6. 2016.

Po přezkoumání předmětného spisového materiálu mám za to, že se závěry tohoto usnesení se nelze v plném rozsahu ztotožnit, a to z následujících důvodů.

1. Absence oboustranné trestnosti

Podle § 328 odst. 1 písm. b) ZMJS samosoudce neuzná rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie (dále jen „členský stát“), pokud skutek nenaplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnutí jiného členského státu neuznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu.

Obviněná byla zmíněným trestním příkazem Okresního soudu Zvolen ze dne 23. 7. 2013, sp. zn. 5T/57/2013, uznána vinnou trestným činem (přechinem) krádeže podle § 212 odst. 2 písm. f) tr. zákona SR.

Tento čin spáchala tak, že (zkráceně)

„dne 26. 1. 2013 v Detvě, v prodejně Billa odcizila láhev oleje a jeden kus pracího prášku, a to tak, že zboží schovala do kabelky, kterou měla u sebe, a pod bundu; poté prošla bez zaplacení přes pokladni zónu, přičemž byla následně přistižena a kontrolována pracovníkem bezpečnostní služby; tímto jednáním způsobila škodu ve výši 6,08 € a jednání se dopustila, přestože byla dne 8. 11. 2012 postižena v blokovém řízení za přestupek proti majetku podle § 50 odst. 1 zákona č. 372/1990 Zb., o priestupkov, uložením sankce ve výši 20 €.“

Jednání, kterého se obviněná dopustila s ohledem na výši způsobené škody a způsob spáchání nenaplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu krádeže podle § 205 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku (dále jen „tr. zákoník“).

Toto jednání nenaplňuje ani znaky kvalifikované skutkové podstaty trestného činu krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, neboť kvalifikační znak zpětnosti je vyjádřený slovy „byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán“, kdy pod pojmem „odsouzen“ je myšleno pouze předchozí odsouzení za trestný čin krádeže nebo obdobný trestný čin, nikoli předchozí postih za přestupek.

Jednání obviněné ze dne 8. 11. 2012, které předcházelo jednání ze dne 26. 1. 2013, však bylo kvalifikováno pouze jako přestupek, nikoli trestný čin, není tedy možné na jeho základě podle tr. zákoníku založit znak zpětnosti.

Lze v této části uzavřít, že ve věci trestního příkazu Okresního soudu Zvolen ze dne 23. 7. 2013, sp. zn. 5T/57/2013, mělo být rozhodnuto o neuznání podle § 328 odst. 1 písm. b) ZMJS (v části týkající se zmíněného skutku), z důvodu absence oboustranné trestnosti. Odlišným popsáním postupem soudu byl porušen zákon v neprospěch obviněné.

2. Neúplný přezkum odsouzení k souhrnnému trestu

Podle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 11. 12. 2003, sp. zn. 11 Tcu 272/2003, je soud povinen zkoumat všechny činy, ve vztahu k nimž byl uložen souhrnný trest, z hlediska podmínek pro uznání cizozemského rozhodnutí; ve výroku o uznání cizozemských rozhodnutí je povinen konstatovat všechna rozhodnutí, z jejichž spojení se odsouzení cizozemským soudem sestává.

Závěry zmíněného rozsudku lze vztáhnout i na hlavu pátou ZMJS, týkající se zvláštních řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiných členských států.

Souhrnný trest je totiž ukládán nejen za skutky popsané v rozsudku či trestním příkazu, kterým je uložen, ale i za skutky popsané v jiných rozsudcích či trestních příkazech, u nichž je výrok o trestu v souvislosti s uložením souhrnného trestu rušen.

Pro posouzení některých důvodů pro neuznání [např. § 328 odst. 1 písm. b) ZMJS] je tedy nezbytné seznámit se i s popisem skutku, pro který bylo odsuzující rozhodnutí, o jehož výkon jde, vydáno.

Stát odsuzující k souhrnnému trestu musí tedy předložit k rozhodnutí o uznání a výkonu nejen rozsudek (trestní příkaz), kterým byl souhrnný trest uložen, ale také předchozí rozsudky (trestní příkazy), u nichž byl v souvislosti s uložením souhrnného trestu zrušen výrok o trestu.

Všechna tato rozhodnutí pak až ve svém celku vytvářejí odsuzující rozhodnutí, a proto musí být všechna pojata do výroku uznávacího rozhodnutí a musí být tedy rozhodnuto o uznání (nebo neuznání) všech těchto rozhodnutí.

Nestačí tedy rozhodnout pouze o uznání výkonu rozsudku (trestního příkazu), kterým byl uložen souhrnný trest, a ohledně ostatních rozsudků (trestních příkazů) v uznávacím výroku pouze konstatovat, že došlo ke zrušení výroků o trestu.

V tomto případě však bylo slovenskou stranou soudu předloženo k rozhodnutí o uznání a výkonu pouze osvědčení a trestní příkaz Okresního soudu Zvolen ze dne 23. 7. 2013, sp. zn. 5T/57/2013, kterým byl uložen souhrnný trest, a nikoli též trestní příkaz Okresního soudu Zvolen ze dne 9. 4. 2013, sp. zn. 4T/61/2013, u něhož byl výrok o trestu zrušen.

Okresní soud ve Strakonicích tak neměl dostatečný podklad pro rozhodnutí o uznání a výkonu, neboť nemohl posoudit zákonné podmínky pro uznání a výkon ve vztahu ke skutku, pro který byla obviněná uznána vinnou trestním příkazem Okresního soudu Zvolen ze dne 23. 7. 2013, sp. zn. 5T/57/2013.

Okresní soud ve Strakonicích měl tedy požádat slovenskou stranu v souladu s § 328 odst. 5 ZMJS o opravu zjevně neúplného osvědčení a zaslání všech rozsudků (trestních příkazů), z nichž sestává odsouzení k souhrnnému trestu.

Okresní soud ve Strakonicích svým postupem porušil zákon v neprospěch obviněné.

3. Výkon uznaného rozhodnutí

Zmíněným usnesením Okresního soudu ve Strakonicích bylo rozhodnuto, že podle § 330 odst. 1 písm. a) ZMJS se uznané rozhodnutí vykonává per analogiam za podmínek podle § 45a odst. 3 tr. zák. s případnou přeměnou trestu obecně prospěšných prací nebo jeho zbytku v trest odnětí svobody podle § 45a odst. 4 tr. zák., tj. tak, že každé i dvě započaté hodiny nevykonaného trestu obecně prospěšných prací se počítají za jeden den odnětí svobody.

Takto soud postupoval, neboť pro obviněnou právní úprava tr. zákoníku ve věci podmínek přeměny trestu obecně prospěšných prací v trest odnětí svobody je méně příznivá než podle tr. zákona SR.

Obviněné byl napadeným trestním příkazem Okresního soudu Zvolen ze dne 23. 7. 2013, sp. zn. 5T/57/2013, uložen souhrnný trest „povinnej práce“ podle tr. zákona SR ve výměře 300 hodin.

Tento trest je zjevně pouze obdobou trestu obecně prospěšných prací podle § 62 a násl. tr. zákoníku, tedy jen jiným jazykovým vyjádřením téhož druhu trestu.

Není tedy namístě při rozhodování o uznání a výkonu rozhodnutí slovenských soudů ukládajících trest „povinnej práce“ rozhodovat též o přeměně na trest obecně prospěšných prací podle § 330 odst. 1 písm. a) ZMJS.

Pokud výměra trestu „povinnej práce“ nepřesahuje horní hranici sazby trestu obecně prospěšných prací podle tr. zákoníku, tj. 300 hodin (viz § 63 odst. 1 tr. zákoníku), není ani důvod tuto výměru snižovat podle § 330 odst. 1 písm. b) ZMJS.

V takovýchto případech tedy postačuje vyslovit výrok o výkonu trestu obecně prospěšných prací uloženého uznaným rozhodnutím slovenského soudu podle § 330 odst. 1 ZMJS.

Podle informací uvedených v osvědčení Okresního soudu Zvolen se podle § 55 odst. 4 tr. zákona SR každé dvě hodiny nevykonaného trestu obecně prospěšných prací přeměňují na jeden den trestu odnětí svobody.

Naproti tomu podle § 65 odst. 2 tr. zákoníku se na jeden den trestu odnětí svobody počítá jedna hodina.

Je tedy pravdou, že právní úprava přeměny trestu obecně prospěšných prací v trest odnětí svobody slovenským trestním zákonem je bezesporu pro obviněnou výhodnější, neboť jí hrozí přeměna na trest odnětí svobody ve výměře nejvíce 150 dnů, zatímco podle české právní úpravy se jedná až o 300 dnů, což je nezanedbatelný rozdíl.

Ustanovení dílu 1 hlavy IX části páté ZMJS však neumožňuje tento rozdíl zohlednit.

Rámcové rozhodnutí Rady Evropské unie 2008/947/SVV o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozsudky a rozhodnutí o probaci za účelem dohledu nad probačními opatřeními a alternativními tresty ze dne 27. 11. 2008, které je zde implementováno, vychází ze zásady, že výkon trestu, ochranného opatření, dohledu, přiměřeného omezení nebo přiměřené povinnosti se řídí právem vykonávajícího státu, a to včetně rozhodování o přeměně alternativního trestu nebo podmíněného odsouzení na nepodmíněný trest odnětí svobody (čl. 13 odst. 1 a čl. 14 odst. 1 a 2).

Z této zásady vychází i ustanovení § 333 odst. 1 ZMJS.

Přizpůsobení podle § 330 odst. 1 písm. a) ZMJS se pak týká pouze případů, kdy v jiném členském státě byl uložen druh trestu, ochranného opatření, dohledu, přiměřeného omezení nebo přiměřené povinnosti, které nejsou slučitelné s právním řádem České republiky.

Jak však bylo uvedeno výše, trest „povinnej práce“ podle tr. zákona SR je nepochybně stejným druhem trestu jako trest obecně prospěšných prací podle tr. zákoníku.

Snížení výměry podle § 330 odst. 1 písm. b) ZMJS pak přichází v úvahu pouze tam, kde je překročena horní hranice sazby za odpovídající trestný čin nebo nejvyšší přípustná délka zkušební doby podle českého tr. zákoníku.

U trestu obecně prospěšných prací by tak musela být v jiném členském státě překročena hranice 300 hodin, resp. pro případ přepočtu na nepodmíněný trest odnětí svobody hranice 300 dnů.

Pro odsouzeného nejvýhodnější přepočet trestu obecně prospěšných prací na nepodmíněný trest odnětí svobody v České republice jako vykonávajícím státě oproti odsuzujícímu členskému státu tak sám o sobě není důvodem pro aplikaci § 330 odst. 1 písm. a) a b) ZMJS, ať už přizpůsobením na zrušenou právní úpravu jako v tomto případě, nebo snížením výměry trestu obecně prospěšných prací uložené soudem jiného členského státu (v případě rozhodnutí slovenských soudů na polovinu).

Takovýmto postupem Okresního soudu ve Strakoncích pak došlo k porušení zákona ve prospěch obviněné.

Nad rámec těchto věcných pochybení lze předmětnému usnesení Okresního soudu ve Strakoncích vytknout některé formální vady.

Podle § 329 odst. 1 ZMJS se rozhodnutí jiného členského státu uznává „na území České republiky“ a tato slova v uznávacím výroku usnesení Okresního soudu ve Strakoncích chybí.

Vykonávací výrok má potom podle § 330 odst. 1 ZMJS znít tak, že se vykoná nikoli (celé) uznané rozhodnutí, ale trest, ochranné opatření, dohled, přiměřené omezení nebo přiměřená povinnost uložené uznaným rozhodnutím.

Z výše uvedeného jednoznačně vyplývá, že v předmětné trestní věci byl zákon porušen primárně v neprospěch obviněné a dále i v její prospěch, a proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud:

1. podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že pravomocným usnesením Okresního soudu ve Strakonících ze dne 10. 6. 2016, sp. zn. 3 Nt 1/2016, byl porušen zákon jednak v neprospěch obviněné M.P., a to v ustanovení § 329 odst. 1 ZMJS, jednak v její prospěch, a to v ustanovení § 330 odst. 1 písm. a) ZMJS;
2. podle § 269 odst. 2 tr. ř. zrušil napadené usnesení a zrušil i veškerá další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,
3. a podle § 270 odst. 1 tr. ř. přikázal Okresnímu soudu ve Strakonících, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.
ministr spravedlnosti ČR

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [4 Tz 32/2017](#)